17.99

तारि

柳月

स्याप्यान

तस्यानुतः युगे निय

तर्व चार

पत्ने पोत

स्वाम् म

विति (१

प्रतेषतम

प्रकृति न

म्राज्यमालभ्योपस्पृशेद्पः सोममालिप्समानः ) ॥७॥ म्राज्यस्यालम्भा-नत्तरं सो॰नः सोमस्यालम्भं चिकीर्षुः उद्कं स्पृशेत् शाखान्तरात् ।

तया विपर्यस्य ॥ ६ ॥ विश्स्य विपर्यासं कृवा तयेत्यप उपस्पृशेदित्यर्थः । विपर्यासय्रैवम् सोममालभ्याज्यमालिप्समानोऽप उपस्पृशेदित्यर्थः । शाखालरात् । मानवे यत्राज्येभ्योऽधि राजानमुपचरेषुः प्रज्ञालयेरन्पाणीन् राज्ञो वाध्याज्यानीति । प्रत्येत्य प्रस्तरे निङ्गवतऽउत्तानहस्ता द्विणोत्ताना वेष्टा राय इति (५ ०) ॥ १ ॥ स्राह्वनीयं द्विणोन स्थापयत्तीति (० १ ०३) स्राह्वनीयाद्विणस्यां दिशि सोमोऽस्ति । स्राह्वनीयं पूर्वेण प्रत्येत्य सोमसमीपे गवा सोमाप्यायनं कृतम् । ततः प्रत्येत्य प्रतिशब्दप्रयोगात्तेनैव मार्गेण प्रत्यागत्य सर्वे ब्रह्माद्यः प्रउपि उत्ताःत्ताना वा प्रस्तःवते प्रस्तरस्योपि पाणी कुर्वते उभाविप पाणी उत्तानौ दिवाणो वा उत्तानः सच्यो नीच एव । तत्रस्थस्यापि प्रस्तरे निङ्गवः कर्तु शक्यते तन्मा भूदिति प्रत्येत्यत्युक्तम् ।

व्यूक्तपरिधान्तने कृतिके ॥१०॥ एके शाखिनो व्यू॰वा तानूनप्रयक्षणा-क्वेवमतं कुर्वति ग्रन्ये तु निक्नवानतरं व्यू॰ने कुर्वति ता॰प्रदिरवसर्विधा-नार्था व्यू॰न्ननयोरनुवादः । ग्रातिष्याया इडालवेऽपि व्यू॰न्ननादीनि संस्कारक-माणि प्रवर्तत्ति श्व संस्कार्वादिति प्रतिपत्तिकमाण्यपि प्रणीताविमोकरात्तस-भागादीनि प्रवर्तत्तिश्व ।

समृङ्ख्य प्रस्तरमका परिधीं श्वादायाक् । श्वीन्मद्त्यापा इदित ॥ ११ ॥ प्रस्तरं सिंध्य समृदृक्य संज्ञानायामित्यनेन प्रकृतिवदादाय जुक्कादिषु प्रकृतिवदेवाक्का परिधीं श्व चकारादिधृती चादाय तृक्षामिव सर्वान्यरिधीन्वधृती च क्स्तेन गृक्कीवा स्रग्नीधं प्रत्याक के स्रग्नीत् स्रापो मदित तापेन ग्रायित तमा स्रासन् उत नित प्रश्नाते श्रुतः शृता न शृता इति प्रश्नार्थ इति धूर्तस्वामिनः । स्रग्नायं क्रमः निक्नवानतरं भागपरिकारः स्रग्निसंमार्गप्रैषः संमार्गः व्यूक्तम् विक्षोन्हितिमिति जूक्रमभ्युच्य परिध्यक्षनम् न १ सूक्तवाकप्रैषः कर्कमते तु सोऽपि भवति १ ततः प्रस्तरादानादि ।

१) ? Thus AB. ॰ एस्य॰ १. M. २) deest A. ३) कर्क ॰ ति deest A.